



Verantwoording voor opname van het plangebied 'Kwetsbage' in een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan

o.ref.: INBO.A.2006.173
datum : 18 augustus 2006
Auteur: Griet Ameeuw
Vragen naar : 02/558.18.15 griet.ameeuw@inbo.be
Geadresseerde : Afdeling Ruimtelijke Planning t.a.v. Beatrijs Aelterman en Stijn Vanderheiden
Aantal bladzijden : 2

1. Inleiding

In het kader van het afbakeningsproces van het Buitengebied 'Kust-Polders-Westhoek' werd aan het INBO gevraagd de ecologische input te leveren, ter motivering voor opname van de plangebieden van categorie 1 reeks 2 (zie programma voor uitvoering KPW) binnen de natuurlijke structuur. Onderstaande advies is een antwoord op deze vraag.

2. motivering voor aanduiding als VEN

Kwetsbage

Kwetsbage bevindt zich op de venige overgangszone tussen de hoger gelegen pleistocene zandgronden en de lager gelegen kleiige kustpolders. Het gebied vertoont dus kenmerken van beiden en is op dit vlak uniek in zijn soort.

De natte of vochtige laaggelegen poldergraslanden zijn er reliëfrijk met een typisch bulten-slenkenpatroon. Dit is ondermeer het resultaat van de historische veenontginning. Bij langdurige neerslag in de winter treden overstromingen op. Doorheen het hele gebied bevinden zich brede poldersloten die de basis vormen van het sterk vertakte waternetwerk.

De water- en moerasvegetaties in het gebied zijn abundant, met in de talrijke rietkragen ondermeer: rode waterereprijs, groot moerasscherm, pijptorkruid, tener fonteinkruid, punkroos, waterpunge en slanke waterbies.

De meest waardevolle graslandvegetaties behoren er tot het dotterbloemverbond, maar dan in hun typische en zeldzame polder-variant. In de laagst gelegen delen zijn er een aantal ziltindicatoren (aardbeiklaver, zeebies, zilte rus) aanwezig.

Op de hoger gelegen en dus drogere graslanden komt een andere typische vegetatie voor: die van het kamgrasland met ondermeer kamgras, reukgras en veldgerst.

Anders dan elders in de polders, is dit gebied rijk aan kleine landschapselementen, zoals bomenrijen, hagen en houtkanten met ondermeer meidoorn, braam en wilde rozenstruiken (cfr. Toponiem Kwetshage).

Een deel van deze waardevolle biotopen werd aangeduid als internationaal beschermd habitatrictlijngebied en werd reeds aangeduid als VEN.

Vooraf voor vogels is dit gebied van internationaal belang: als pleisterplaats voor doortrekkende steltlopers en watervogels, voor overwinterende ganzen (kleine rietgans en kolgans) en als broedgebied voor weidevogels. Daarom werd het gebied aangeduid als vogelrichtlijngebied.

Heel wat van die percelen worden overbemest, overbegaasd of niet meer gehooïd waardoor de soortenrijke vegetatie teruggedrongen wordt naar de perceels- en slootranden. Heel wat zeldzame soorten werden sinds de jaren 70 en 80 niet meer waargenomen. Het gaat ondermeer om grote ratelaar, zilte zegge, moeraszoutgras en orchideeën. Ondanks de abiotisch uitzonderlijke situatie (klei-zandovergang) met bovendien een centraal venig gedeelte en de bloemenrijkdom die in de gehooïde percelen nog steeds te zien is, wordt het gebied sterk bedreigd door een steeds intensievere landbouwvoering. Vooral mestinjectie en intensief herbicidegebruik op de percelen en in de slootranden zijn nefast voor de soortenrijkdom. Tussen 1980 en 2000 nam het areaal aan historisch permanent grasland er met ongeveer de helft af.